

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

68. évfolyam

244. szám

1978.

október 15.,

vasárnap

Ára:

1 forint

Távlati célok,
mai teendők

A nemzetközi helyzet áttekintése után társadalmi, gazdasági életünk két, kiemelkedő fontosságú területével foglalkozott az MSZMP Központi Bizottsága, tudatja az ülése kiadott közlemény, melyet a lapok szombati számukban publikáltak. Az építőipar helyzete, fejlesztésének, korszerűsítésének feladatai korántsem egy szakma, egy tárca ügyét alkotják. A nép-gazdaság, a társadalom egésze érdekelt a munka megújításában, a nem csekély eredményekre alapozott továbblépésben, ahogy még ennél is nagyobb a közös érdekelttség a lakásépítés távlati céljainak — érthetően részekre bomló, de szerves egységet képező céljainak — elérésében.

Kétségtelen: érzékeny pontokhoz nyúlt a vezető párttestület a két jelentős napirendre tűzésével, hiszen az építőipar állapota, felkészültsége, fejlesztésének iránya és lehetősége nemcsak a termelőágazatok holnapjára gyakorol lényeges — bizonyos részterületeken döntő — hatást, hanem ugyanez a szerepe a nem termelő területeken, elsősorban a lakásépítésben. Ezzel már kimondtuk azt is, hogy két, szorosan összetartozó feladatcsoport került a Központi Bizottság ülése elé, s a testület jogai állapította meg mind az építőipar, mind a lakáshelyzet társadalmi jelentőségét, meghatározó szerepét a gazdasági növekedésben, illetve az életkörülmények változásában, az életszínvonal javításában.

Következő, nagy felelősségű elemző-munka tanúi lehetünk: a Központi Bizottság 1977. október 20-i ülése a termelési szerkezet és a külgazdasági politika hosszú távú fejlesztésének irányelveit határozta meg, idei, március 15-i tanácskozásán a mezőgazdaság és az élelmiszeripar követendő útját jelölte ki, míg a mostani tárgyaláson a már említett két terület állt az elemzés középpontjában. Indokolt a som-más megállapítás: a szóban forgó határozatok szerves egységet alkotnak, kitűzték azokat a főbb kiindulópontokat, melyek a további haladás — a megnövekedett követelményekkel szorosanban összehangolt haladás — kezdőpontjai.

Megnövekedett követelmények, írtuk le az előző mondatban, jelezve, hogy szükség-szerű, megkerülhetetlen feladatok rangsorolásáról van szó, s a távlati célok meghatározásával annak elősegítéséről, hogy a már rangsorolt feladatok végrehajtása tervszerű, folyamatos lehessen, legyen. Egyetlen tényből kiindulva: annak ellenére, hogy 1976-ban és 1977-ben 187,3 ezer lakás épült fel, a lakásigénylők száma nem apadt, sőt valamelyest emelkedett. A valóság e két darabkájának összevetése föléssé tesz minden magyarizkodást arról, miért mondta ki a Központi Bizottság ülése, hogy a számottevő eredmények mellett is a lakáskérdés változatlanul fontos társadalompolitikai probléma.

Hasonló — kétségtelenül, a szüntelenül fejlődő igényekkel is járó — feszültségeket tapasztalhatunk az építőipar kivitelezési képessége és a fedezett építési igények szembesítésekor. Hiszen ez utóbbiak negyedét, harmadát utasították vissza a leg-

utóbbi esztendőben a kivitelezők, mivel a korábban vállalt feladatok is túlléptek tényleges lehetőségeiken. Már maga az a tény elgondolkodtató, hogy a szocialista szektor összes beruházásainak mindössze 2 — 2,4 százalékát — a tavalyi évben 2,7 százalékát, rekordként — tették ki a hetvenes évek középső harmadában az építőipari fejlesztések. E meglehetősen alacsony arány mellett — s ez még inkább elgondolkodtató — tetézte a gondokat a fejlesztés komplex jellegének hiánya. Az tehát, amit a Központi Bizottság ülése kiadott közleményben megváltoztatandóként úgy fogalmaztak meg, mint a technológiai szerelés elmaradottságát, a háttér — például az építőanyag-ipar, a vegyipar, a gépipar — fejlesztésének, bővítésének, korszerűsítésének nem kellő összehangoltságát az építőipar megnövekedett teendőivel.

Rendkívül bonyolult, szerteágazó feladatokról van szó tehát, amik a társadalom valamennyi rétegét — a formákat tekintve ugyan különbözően — érintik, többre ösztönzik. Megint példaért nyúlva: az építőiparban a termelékenység növelése jórészt olyan gépekkel, berendezésekkel, anyagokkal, félkésztermékekkel függ össze, amelyeket más tárcák vállalatai készítenek, illetve importból származnak. Ez a dolgok egyik oldala, a bizonyos fókú kiszolgáltatottság. A másik: az eszközállomány hasznosításának megszervezése, annak elérése, hogy ne több ezer féle gép, berendezés — mint napjainkban — dolgozon, hanem kevesebb terméksaládra támaszkodjon a fejlesztés, de ezek mindenkor beszerezhetőek legyenek, alkalmasságukkal együtt... s javítónálzatuk is megte-mendőjék.

Természetesen, csak szinte találomra emelhetünk ki egy-egy részletet a Központi Bizottság ülésének anyagából. Hiszen éppen a témakörök nagy fontossága, bonyolultsága miatt, s nem kevésbé a távlati célok tisztelettel parancsoló súlya okán — a következő évtized végéig főlépítendő 1,2 millió lakás éppúgy tiszteletet érdemel, mint az építőipar fejlesztésének átfogó rendszere — a teendők hogyanjának alapos, részletes kialakítására ezt követően kerül majd sor az érintett állami irányító szervekhez, a tanácsokhoz. Egy valami azonban már most bizonyos: a Központi Bizottság ülése kiadott közleményben foglalt célok reálisak, elérhetők — gondolkunk csak az első távlati lakásépítési tervre, annak feltételítésére, a Központi Bizottság 1964-es határozata nyomán az építőipar meggyorsult fejlődésére —, amihez azonban elengedhetetlen, hogy e távolibb célok szorosan összekapcsolódjanak a mai teendőkkel. Azaz, már ma és holnap úgy kell formálni a terveket és a gyakorlati cselekvést, hogy minél zavartalanabban illeszkedjenek a távolabbi tervekhez, cselekedetekhez. Minden ház alapra épül; a Központi Bizottság az építőiparnak is, a lakásépítésnek is ezt az alapot kínálta fel állásfoglalásával.

K. S.

Odesszában megkezdődött
a barátsági hét

Szombaton Odesszában megkezdődött a barátsági hét eseménysorozata. Dél-előtt 10 órakor bensőséges ünnepség keretében a Csongrád megyei párt- és tanácsi küldöttség s a barátság-vonat vezetői elhelyezték a megemlékezés, a tisztelet koszorúját és virágait a Lenin- és a Forradalom harcosai emlékművek talapzatán. Jelen voltak az ünnepségen az odesszai barátsági hét szervező bizottságának tagjai és több százan, a Szovjet-Magyar Baráti Társaság aktivistái, a város lakói közül.

Ezt követően a különvonat utasai kiránduláson vettek részt és megtekintették az odesszai katakombák egy szakaszát, s a Partizán dicsőség múzeumát. A népes Csongrád megyei küldöttség útja innen az Ismeretlen matróz emlékművéhez vezetett, ahol szintén koszorút és virágokat helyeztek el. Jelen voltak az Odessza területi párt-végrehajtóbizottság, az odesszai pártbizottság tagjai, a Nagy Honvéd Házban vettek részt a Magyarországi felszabadításában részt vett harcosok képviselői is.

A délutáni órákban több Csongrád megyei kiállítás megnyitására került sor. Az Ukrán Kulturális Házban nyitották meg a Csongrád megyei politikai plakát-kiállítást, a Technika Házában az élelmiszer-ipari, a Nyugati és Keleti Művészetek Múzeumában a képzőművészeti, a Területi Népművészeti Házban az amatőr festők, a Képzőművészeti Múzeumban a bélyeg-, és az Úttörő Palotában a gyermekrajz-kiállítást.

Jelen eseménye volt az ünnepi hét első napjának a Csongrád megyei gazdasági, politikai és kulturális élete című kiállítás megnyitása az Októberi Forradalom Színház előcsarnokában. Majd ezt követően az Ukrán Színházban megrendezésre kerülő barátsági est és ünnepi koncert, amelyen megjelentek a területi párt-végrehajtóbizottság, az odesszai városi pártbizottság tagjai. Ott voltak a Csongrád megyei párt- és tanácsi küldöttség tagjai, a barátság-vonat utasai és a Nagy Honvéd Házban Magyarországi felszabadításában részt vett veteránok és az SZMBT-aktívák közül sokan.

A baráti esten beszédet mondott A. N. Kirilenkó, az Ukrán Kommunista Párt Odessza megyei bizottságának első titkára. Az Odessza területi és a városi pártbizottság, a tanácsi és társadalmi szervek, testületek, a testvérváros dolgozói nevében üdvözölte a Csongrád megyei napok alkalmából Odesszába látogatott párt- és tanácsi küldöttség tagjait, a barátsági vonattal érkezett Csongrád me-

gyei dolgozókat. Hangsúlyozta, hogy a barátsági hét rendezvénysorozata a meg-bonthatatlan szovjet-magyar barátság, az Odessza terület és Csongrád megye, Odessza és Szeged testvéri barátságának újabb bizonyítéka.

Elmondotta, hogy a terület a város dolgozói milyen eredményeket értek el az elmúlt években a termelőmunkában. Méltatta a barátság jelentőségét, s részletesen foglalkozott a testvéri kapcsolatok továbbfejlesztésének lehetőségével, jövőjével.

Az ünnepségen beszédet mondott dr. Koncz János, a Csongrád megyei delegáció vezetője, a megyei pártbizottság titkára is, aki a többek között tolmácsolta a nagygyűlés résztvevőinek a Csongrád megyei és Szeged városi pártbizottság, a megyei és a Szeged városi tanács, Csongrád megye kom-

munistáinak, lakosainak üdvözlését, szívből jövő jókívánságait. Hangsúlyozta, hogy az elmúlt évben Csongrád megyében rendezett odesszai és most a Fekete-tenger-parti városban megrendezésre kerülő barátsági hét testvérvárosaink, testvérmegyéknek és szövetségi

együttműködését mutatja be. Azt a barátságot, amelynek szerepéről kijevi beszédében különös jelentőséggel szövezt egy évvel ezelőtt Kádár János elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára. A testvérvérvárosok kiemelkedő jelentőségét értékelte, az MSZMP XI. kongresszusán mondott felszólalásában Leonid Iljics Brezsnyev elvtárs. Hisszük és reméljük, hogy rendezvényeink a találkozók elősegítik, hogy kölcsönösen megismerhes-sük egymás munkáját, eredményeit. A barátság-vonat utasai a szocialista brigádokat, vállalatokat, intézményeket képviselik. Azzal a megbízással jöttek Odesszába, hogy az itt szervezett találkozók elősegítsék a kapcsolataink szélesedését, gazdagodását.

Befejezésül arról szövezt, hogy az odesszai közös ünnepnapokat az alkotó munka hétköznapi követik. Az ezeken elért sikerek adják majd meg igazán ünnepeink tartalmát, értékeit.

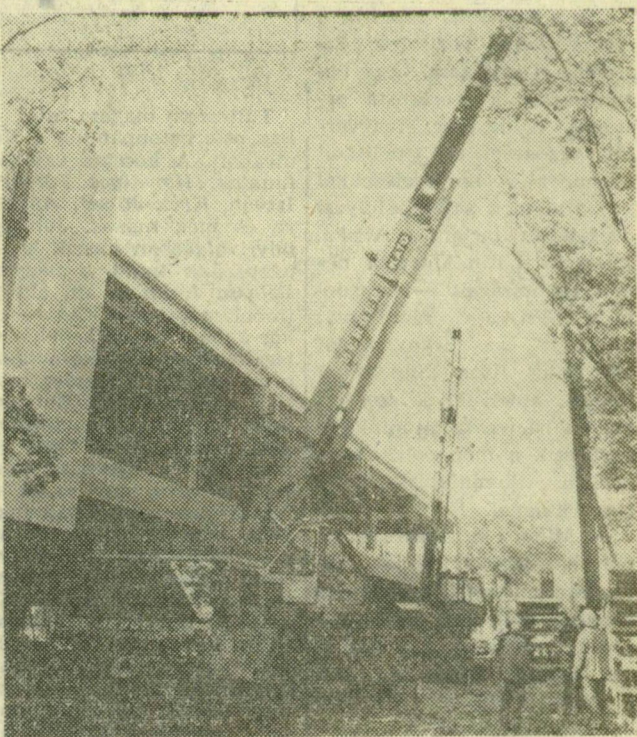
Végül az ünnepség elő-növekedésében helyet foglaló Odessza megyei vezetőknek a barátságot szimbolizáló zászlót adott át.

Összehívták
az országgyűlést

A Magyar Népköztársaság az ülésszak napirendjére az Elnöki Tanácsa, az Alkotmány 22. paragrafusa 2. bekezdése alapján az országgyűlést 1978. október 26-án, csütörtök délelőtt 11 órára összehívta.

A kormány javasolja, hogy az országgyűlés tűzze

Épül a Domus

A homlokzati paneleket szerelik a Dugonics téren épülő Domus Áruházra a DÉLEP szakemberei. Japán gyártmányú, KATO autódaruval emelik helyére az öt, illetve hat tonna súlyú elemeket

Befejezte
látogatását
a norvég
küldöttség

Az országgyűlés meghívására hazánkban tartózkodott norvég parlamenti küldöttség — élén Guttorm Hansen-nel, a norvég törvényhozás, a Storting elnökeivel — befejezte hatnapos, hivatalos magyarországi látogatását s szombaton elutazott Budapestre. A küldöttség búcsúztatására a Feriegyi repülőtérre megjelent Apró Antal, az országgyűlés elnöke, valamint a parlament több más tisztségviselője. Ott volt Rolf Jerving, a Norvég Királyság budapesti nagykövete.

A hatezredik fordulat

Jubileum
az űrben

Ismét kisebb jubileumot ünnepelhetnek az űrhajósok és a tervezők: a több mint egy éve Földünk körül keringő Szaljut-6 űrállomás szombaton jutott el a hatezredik fordulathoz. Az űrállomás teljes mértékben be-váltotta a tervezők elképzeléseit, reményeit. Eddig pontosan egy tucat űrhajósnak adott tartósan vagy rövidebb időre otthont és munkalehetőséget, berendezési segítségével új, nagyértékű felfedezéseket tettek fontos kísérleteket és elemzéseket hajtottak végre és a berendezések jó összeválogatásával a lényeges kutatásokra

lehetett összpontosítani az űrhajósok bizalmát. A két kikötőhely biztosította, hogy az űrállomáson tartósan dolgozhasson a személyzet és hogy a Szaljut-6 igen gazdaságosan működjék.

Ügyészdelegáció

Szombaton elutazott a szovjet ügyési küldöttség, amely Szergej Alekszandrovics Siskov, a legfőbb ügyész helyettese vezetésével tartózkodik hazánkban.

A delegáció tanulmányozta a magyar ügyési szervezet továbbképzési rendszerét, az ügyési utánpótlás biztosításának módját, és az ügyesség szakmai munkáját.